

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»
кафедра менеджменту організацій
Інститут підвищення кваліфікації та перепідготовки
ДВНЗ «ХДАУ»
UHBDR Український проект
бізнес-розвитку плодоовочівництва
Департамент агропромислового розвитку Херсонської обласної
держадміністрації
Південна державна сільськогосподарська дослідна станція ІВІМ
НААН
Полтавська державна аграрна академія

МАТЕРІАЛИ

**4-ої Всеукраїнської науково –
практичної Інтернет – конференції**

**«СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

21 травня 2019 року

м. Херсон

УДК 005 (049)

Сучасний менеджмент: проблеми та перспективи розвитку: матеріали 4-ої Всеукраїнської наук.-практ. конф. / упоряд. Боліла С.Ю., Шепель Т.С. Херсон, ДВНЗ «ХДАУ». 21.05.2019: тези доповідей. 2019. 291 с.

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні результати досліджень, що отримані у галузі сучасного менеджменту. Конференція покликана стимулювати обмін ідеями та тематичною інформацією між українськими вченими, представниками наукового та виробничого середовищ, слугувати джерелом інформації про сучасний рівень наукової роботи для здобувачів вищої освіти.

Для здобувачів вищої освіти, науковців та фахівців.

*Матеріали збірника подаються в авторській редакції
та друкуються мовою оригіналу*

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат та інших відомостей несуть автори публікацій. Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Відповідальний за випуск — в.о. завідувача кафедри менеджменту організацій, к.е.н., доцент Кириченко Н.В.

Технічний редактор: асистент кафедри менеджменту організацій Шепель Т.С.

кондитерської галузі в Україні

Сисоєнко І.А., Ющенко Т.Ю. Податкові перевірки як основна форма податкового контролю	58
Виноградова Т.І., Довгопол А.В. Роль мотивації та стимулювання персоналу в ефективному управлінні підприємством	
Самойлик Ю.В. Передумови та тенденції розвитку кредитної кооперації в аграрному секторі економіки	64
Воляк О.О. Про один підхід до реструктуризації промислової бізнес-системи	67
Головань Д.В. Дослідження функціонування грошей у часі для підприємств кондитерської галузі	70
Курносів О.В. Сучасні аспекти вирішення проблеми подвійного оподаткування	73
Лобода О.М., Дяченко Т.А. Експертні системи підприємницької діяльності	76
Черненко К.В., Арутюнова О. А. Актуальність автоматизації обліку дебіторської заборгованості	79
Булах І.І., Шиманська О.В. Актуальні проблеми фінансової політики як складової державного регулювання економіки	82
Карлюка Д.О., Балакірева Є.В. Транспортна система України	85
Кубецька О.М., Кайдаш О.В. Управління власним капіталом кредитної спілки	87
Кубецька О.М., Трикоз А., Карась Ю. Напрями забезпечення платоспроможності та ліквідності підприємства	90
Кубецька О.М., Горбонос Н. П. Управління капіталом підприємства: теоретичний аспект	93
Остапенко Т. М. Облік виробництва продукції молочного скотарства	96
Канцедал Н. А., Самбурська К. С., Годзенко В. В., Кравчина І. В. Економіко-екологічна сутність побічної продукції соняшнику як об'єкта обліку	99

наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318. Дата оновлення: 09.08.2013. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00> (дата звернення: 20.04.2019).

5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи»: затв. наказом Міністерства фінансів України від 18.07.2005 р. № 790. Дата оновлення: 05.01.2018. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1456-05> (дата звернення: 20.04.2019).

Канцедал Н. А., к.е.н., доцент

Самбурська К. С., Годзенко В. В., Кравчина І. В.

здобувачі СВО «Магістр» за ОПП «Облік і оподаткування»,
Полтавська державна аграрна академія

ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПОБІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ СОНЯШНИКУ ЯК ОБ'ЄКТА ОБЛІКУ

Формування облікової інформації повинно відбуватися з урахуванням факторів постійного впливу відповідних інститутів на господарську діяльність підприємств [1 с. 98]. В умовах обмеженості й дефіциту ресурсів все більшої актуальності набувають технології біоенергетичного виробництва, зокрема, світовий досвід накопичив достатньо серйозний науковий потенціал з використання рослинних відходів сільськогосподарського виробництва в енергетичних цілях. Зважаючи на нарощування обсягів виробництва соняшнику, потенціал відходів його виробництва (стебла, кошики) в Україні є достатньо великим, і досягає до 40 %однак масового використання пожнивних решток соняшника для виробництва енергії не спостерігається. Активно утилізується лише лушпиння соняшника – для виготовлення гранул/брикетів та як паливо для котлів, що працюють на олійноекстракційних заводах та інших підприємствах масложирової галузі. Водночас, потенціал рослинних відходів

соняшнику, що може бути використано для виробництва енергії, досягає 40% [3 с. 23].

Відходи рослинництва поділяються на первинні, тобто ті, що утворюються безпосередньо при збиранні врожаю сільськогосподарських культур, і вторинні – такі, що генеруються при обробці врожаю на підприємствах. Первинні відходи включають соломку зернових та інших культур, відходи виробництва кукурудзи на зерно і соняшника (стебла, стрижні, кошики і т. ін.). Вторинні відходи – це лушпиння соняшника, лушпайка гречки, рису, жом цукрового буряку і тому подібне. Частина відходів та залишків використовується на потреби самого сільського господарства (органічне добриво, підстилка та корм скоту), частина – іншими секторами економіки, а решта біомаси залишається незадіяною і часто утилізується (спалюється в полі, вивозиться на звалище) без принесення користі. Значну частину біомаси, що не використовується, видається доцільним залучити до виробництва енергії. При цьому важливим є питання яку саме частку відходів та залишків сільського господарства можна використовувати на енергетичні потреби без заподіяння негативного впливу на родючість ґрунтів. [3, с. 5].

При визначенні частки відходів виробництва соняшнику необхідно враховувати особливості технології його виробництва. Якщо агрегат «комбайн-жатка» оснащений подрібнювачем, то він забезпечує зрізання рослини, обмолот кошиків, збір насіння в бункер, подрібнення обмолочених кошиків зі стеблами й розкидання їх на полі або збір у причіп. Інший варіант збирання соняшнику полягає у обмолоті кошиків та їх збору в копнувач в цілому вигляді з наступним вивантаженням на полі невеликими копами. Стебла, що залишилися після збирання, підрізають та подрібнюють дисковими лушчильниками. Після цього їх згрібають у валки, з яких формують копи [2]. Тобто, в Україні переважно застосовується технологія виробництва соняшнику із залишенням стебел у полі.

У практичній діяльності сільськогосподарських підприємств

собівартість соломи, гички, стебел кукурудзи і соняшника, капустяного листа та іншої побічної продукції рослинництва визначається, виходячи із розрахунково-нормативних витрат на збирання, транспортування, скиртування та інші роботи, пов'язані із заготівлею побічної чи основної продукції. Відмінності у підходах до оцінки побічної продукції соняшнику проаналізуємо, керуючись дослідженнями Л.К. Сука [4, с.74].

Застосування оцінки продукції за справедливою ціною дає можливість оперативніше приймати рішення в умовах вибору альтернативи, яка постає перед кожним виробником: 1) виробляти чи купувати; 2) продавати чи переробляти далі. Оцінка продукції за справедливою ціною допомагає визначити втрачену вигоду, за умови, коли продукція власного виробництва споживається за фактичною собівартістю, а не за цінами можливої її реалізації.

Якщо власну продукцію, використану у виробництві, оцінити за ринковою ціною, це призводить до виникнення нового виду собівартості – «комерційної».

Усі компоненти, що формують «комерційну собівартість», повинні враховуватися за історичною вартістю, а використана готова продукція – за ціною реалізації. Таким чином, побічна продукція соняшнику, яка використовується для власного внутрішньогосподарського споживання, становить продовження виробничого процесу і має оцінюватися на основі витрат, що включають доведення її до кондиційного стану. Її слід обліковувати на окремих рахунках, визначених в Інструкції 291 за собівартістю. Фінансовий результат буде визначатися лише у випадку її реалізації.

Якщо у процесі виробництва використовують продукцію, яка має активний ринок і може бути вільно реалізована, то її можна оцінити за справедливою вартістю. Ринкова ціна для побічної продукції соняшнику не може бути застосована, оскільки така продукція не має вільного ринку. За цих умов собівартість виробництва і буде становити її справедливую вартість

для конкретного підприємства. У випадку внутрішньогосподарського використання побічної продукції соняшнику як біопалива вважаємо за доцільне обліковувати її на субрахунку 203 «Паливо», якщо така продукція реалізується – на рахунку 27 «Продукція сільськогосподарського виробництва».

Література:

1. Канцедал Н. А. Інституційні підходи до вирішення проблем бухгалтерського обліку. *Збірник наукових праць*. Полтава : РВВ ПДАА, 2018. С. 97-99. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1199>
2. Маслак О. Ринок соняшнику нового врожаю. *Агробізнес сьогодні*. 2016. № 22 (341). URL: <http://agro-business.com.ua/agro/ekonomichnyi-hektar/item/7947-rynok-soniashnyku-novoho-vrozhaiu.html>
3. Перспективи використання відходів сільського господарства для виробництва енергії в Україні. *Аналітична записка біоенергетичної асоціації України*. 2014. – №.7. 31 с.
4. Сук Л. К. Обчислення та використання собівартості сільськогосподарської продукції. *Облік і фінанси*. 2016. № 2(72). С. 71-75.